

MEMORIE VAN TOELICHTING

Het onderhavige verdrag houdt een voorziening in betreffende de sociale zekerheid van zeelieden, welke in het algemeen hierop neerkomt, dat zeelieden, in geval van ziekte, ongeval en werkloosheid, aanspraak moeten kunnen maken op in het verdrag omschreven schadeloosstellingen, welke niet minder mogen zijn dan die, waarop de arbeiders, werkzaam in de industrie, bij ziekte, ongeval en werkloosheid recht hebben.

Onder zeeman wordt verstaan iedere persoon, die dienst doet aan boord van een schip of in dienst is van een schip, geen oorlogsschip zijnde, dat ingeschreven is in een gebied, waarvoor het verdrag van kracht is. *Verscheidene uitzonderingen zijn mogelijk, zowel ten aanzien van de personen, voor wie het verdrag bestemd is, als ten aanzien van de schepen, aan boord of in dienst waarvan deze werkzaam zijn, doch de grote massa der zeelieden wordt door het verdrag gedekt.*

De artikelen 2 en 3 regelen de schadeloosstellingen, waarop de zeelieden in geval van ziekte en ongeval of werkloosheid aanspraak kunnen maken.

In de eerste plaats wordt genoemd de geneeskundige verzorging. De zeeman heeft, zo lang hij verblijft en zich werkelijk bevindt in het gebied van een lid van de Internationale Arbeidsorganisatie, uit hoofde van zijn arbeid aan boord van of in dienst van schepen, ingeschreven in het gebied van dat lid, in geval van ziekte recht op een geneeskundige verzorging, die ten minste even gunstig is als die, waarop de industrie-arbeider aanspraak kan maken. Ingeval de industrie-arbeider geen aanspraak op geneeskundige verzorging heeft, moet aan de zeelieden een behoorlijke en voldoende geneeskundige verzorging gewaarborgd worden, een bepaling, welke voor ons land van geen betekenis is. In de tweede plaats moeten de zeelieden, in geval van arbeidsongeschiktheid (al of niet het gevolg van een lichamelijke letsel ten gevolge van de arbeid) en bij werkloosheid of ouderdom recht hebben op een uitkering in geld, die voor zoveel de voorwaarden van toekenning, het bedrag en de duur daarvan betreft, eveneens ten minste even gunstig moet zijn als die, waarop de industrie-arbeiders recht hebben.

Ten derde wordt aan personen, die ten laste van zeelieden komen, een recht op geneeskundige verzorging toegekend, welke — ook hier komt deze bepaling terug —, voor zoveel de voorwaarden van toekenning, omvang en duur betreft, ten minste even gunstig moet zijn als die, waarop de personen, die ten laste van industrie-arbeiders komen, recht hebben.

In de vierde plaats wordt bij overlijden van een zeeman aan de te zijnen laste komende personen recht op een geldelijke uitkering gegeven, onder gelijksoortige waarborgen als bij de vorige bepalingen is vermeld.

Artikel 3 bepaalt nader, dat de zeeman, die ten gevolge van een ongeval, hem in dienst van het schip overkomen, of ten gevolge van een ziekte, welke niet het gevolg is van een opzettelijke handeling, gedurende de reis is achtergelaten in een ander gebied, recht heeft op behoorlijke en voldoende geneeskundige verzorging tot zijn genezing of tot zijn repatriëring, al naargelang genezing of repatriëring het eerste plaats vindt, en op huisvesting en voeding, totdat hij in staat is passend werk te krijgen of totdat hij gerepatriëerd is (het recht, waartoe eveneens uitdrukkelijk wordt erkend), al naar gelang het eerste plaats vindt.

In die gevallen heeft de zeeman recht op een geldelijke uitkering van 100 pct. van zijn loon totdat hij passend werk vindt, gerepatriëerd wordt of tot het einde van een door de nationale wetten of besluiten of bij collectieve overeenkomst voorgeschreven termijn, die in geen geval korter dan 12 weken mag zijn. Is die termijn verstreken vóórdat de zeeman passend werk gevonden heeft of gerepatriëerd is, dan moeten de zeeman of de te zijnen laste komende personen recht hebben op een schadeloosstelling krachtens een

stelsel van ziekte- of ongevallenverzekering, welke hem uitgekeerd zou worden, indien hij zich zou bevinden in het gebied, waar het schip, waarop hij dienst doet, is ingeschreven.

Alle zeelieden zonder onderscheid van nationaliteit of ras moeten recht op de vorengenoemde voorzieningen hebben (artikel 5). Een gelijkheid van behandeling van alle zeelieden, al dan niet woonachtig in het gebied, waar het schip is ingeschreven, is door artikel 6 verzekerd.

Artikel 8 opent de mogelijkheid van het sluiten van overeenkomsten tussen de leden onderling, ter vermindering van dubbele verzekering, enz.

De ondergetekenden kunnen zich met de inhoud van dit verdrag verenigen. Alvorens echter tot toetreding te kunnen overgaan, moet de Nederlandse wetgeving aan de bepalingen van het verdrag worden aangepast. De geneeskundige verzorging, welke thans voor de zeelieden in het Wetboek van Koophandel is neergelegd (artikel 415, lid 2) komt niet overeen met die, in het verdrag bedoeld; meer in het bijzonder ligt een groot verschil hierin, dat de zeelieden in ons land niet onder de toepassing van het Ziekenfondsenbesluit vallen, zodat dientengevolge hun gezinnen geen recht op geneeskundige verzorging hebben.

De eerstondergetekende stelt zich voor om bij de herziening van het Ziekenfondsenbesluit de geneeskundige verzorging van de zeelieden en hun gezinnen in de zin van het verdrag te regelen.

Ook wat de bepaling van artikel 3, lid 2, van het verdrag betreft, zullen wetswijzigingen nodig zijn. Ten aanzien van ziekte geldt te onzent artikel 415, lid 1, Wetboek van Koophandel, dat slechts voor zolang de zeeman aan boord verblijft een uitkering van 100 pct. van het loon voorschrijft; indien de zeeman ziek in het buitenland wordt achtergelaten, wordt slechts 80 pct. uitgekeerd. Ten aanzien van ongevallen bestaat een aanspraak op 100 pct. voor onbepaalde tijd, echter alleen in het geval, dat en zolang als de getroffene zodanig hulpbehoevend is, dat hij geregelde op- passing en verzorging behoeft en tevens de uitkering van 80 pct. onvoldoende is (artikel 2, lid 1, sub c, Zeeongevallenwet).

Het Wetboek van Koophandel (artikel 415, lid 5) houdt voorts de bepaling in, dat aanspraak op ziekengeld kan worden verbeurd of verminderd, wanneer de ziekte het gevolg is van grove schuld. Het verdrag geeft slechts dan geen recht op ziekengeld, wanneer de ziekte of het ongeval het gevolg is van een opzettelijke handeling. Ook hier zal wijziging van onze wetgeving nodig zijn.

Het verdrag geeft de zeelieden, zoals hierboven medegedeeld is, eveneens recht op uitkering bij werkloosheid. Voorzieningen te dien aanzien worden te onzent reeds getroffen door de Koopvaardij-Stichting 1946. Een wettelijke regeling der werkloosheidsverzekering is overigens bij de Staten-Generaal aanhangig gemaakt. Die regeling strekt zich ook uit tot de zeelieden.

Te zijner tijd zal een nadere beslissing worden genomen ten aanzien van de toepassing van dit verdrag in de overzeese gebiedsdelen.

Een Nederlandse vertaling is bij deze Memorie van Toelichting gevoegd.

De Minister van Sociale Zaken,

W. DREES.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

W. VAN BOETZELAER.

De Minister van Justitie,

J. H. VAN MAARSEVEEN.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

H. VOS.

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen,

J. A. JONKMAN.

De Minister zonder Portefeuille,

GÖTZEN.

Verdrag (no. 70) betreffende de sociale zekerheid van zeelieden

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie, door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeen geroepen te Seattle en aldaar bijeen gekomen op 6 Juni 1946 in haar achtentwintigste zitting,

besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen betreffende de sociale zekerheid van zeelieden, welk onderwerp het tweede punt van de agenda der zitting vormt;

besloten hebbende, dat deze voorstellen de vorm zullen aannemen van een internationaal verdrag;

neemt heden, de 28ste Juni 1946, het volgende verdrag aan, dat genoemd zal worden „Verdrag betreffende de sociale zekerheid van zeelieden, 1946”.

Artikel 1

1. Voor de toepassing van dit verdrag:

a. wordt onder de uitdrukking „zeelieden” verstaan iedere persoon, die dienst doet aan boord van een schip of in dienst is van een schip, geen oorlogsschip zijnde, dat ingeschreven is in een gebied, waarvoor dit verdrag van kracht is;

b. heeft de uitdrukking „personen ten laste van zeelieden” de betekenis, die daaraan bij de nationale wetgeving wordt toegekend;

c. wordt onder „repatriëring” verstaan het vervoer naar een haven, waarheen de zeeman het recht heeft, overeenkomstig de nationale wetgeving, teruggebracht te worden.

2. Elk Lid kan in zijn nationale wetgeving die uitzonderingen maken, die het noodzakelijk zou achten voorzoveel betreft:

a. personen werkzaam aan boord of in dienst van:

1e. schepen toebehorende aan een openbare autoriteit, wanneer die schepen niet voor de handel gebedigd worden;

2e. vaartuigen voor de kustvisserij;

3e. schepen met een bruto tonnenmaat van minder dan 25 registerton,

4e. houten vaartuigen van een primitieve constructie, zoals „dhows” of jonken;

5e. schepen bestemd voor de kustvaart met een bruto tonnenmaat van niet meer dan 300 registerton, voorzoveel het schepen betreft, die ingeschreven zijn in India, en gedurende een tijdvak van ten hoogste vijf jaar na de inschrijving van de bekrachtiging van dit verdrag door India;

b. leden van het gezin van de reder;

c. loodsen, niet leden van de bemanning;

d. personen werkzaam aan boord of in dienst van het schip voor rekening van een andere werkgever dan de reder, met uitzondering van radio-officieren en radiotelegrafisten en personeel van de civiele dienst;

e. personen werkzaam in de havens, die gewoonlijk niet op zee te werk worden gesteld;

f. loontrekkende personen in dienst van een nationale openbare autoriteit, die recht hebben op uitkeringen, die over het geheel ten minste gelijkwaardig zijn aan die, neergelegd in dit verdrag;

g. personen, die geen beloning voor hun diensten ontvangen of slechts een nominale beloning ontvangen;

h. personen, die uitsluitend voor eigen rekening werken.

3. Wanneer een schadeloosstelling, geregeld in dit verdrag, toegekend wordt anders dan krachtens de nationale wetgeving, betrekking hebbende op de verplichtingen van de reder in geval van ziekte, ongeval of overlijden van zeelieden, kunnen zodanige noodzakelijk geachte aanvullende uitzonderingen in de wetgeving of de collectieve overeenkomsten opgenomen worden voorzoveel betreft bedoelde schadeloosstelling en enige verplichting om een bijdrage te storten

a. voor personen, die als beloning uitsluitend een deel van de winst ontvangen;

b. voor personen, werkzaam aan boord of in dienst van andere vissersvaartuigen dan die, welke reeds bedoeld zijn in lid 2, a, 2e van dit artikel, of werkzaam aan boord of in dienst van schepen voor de jacht op zeehonden.

c. voor personen, werkzaam aan boord of in dienst van schepen, bestemd voor de walvisvangst, of van fabrieks- of transportschepen op de walvisvangst betrekking hebbende of op andere wijze gebruikt voor de walvisvangst of dergelijke werkzaamheden, op voorwaarden neergelegd in een collectieve overeenkomst voor de walvisvangst of een soortgelijke bijzondere overeenkomst, gesloten door een betrokken organisatie van zeelieden, welke het bedrag van de gages, de arbeidsduur en de andere dienstvoorwaarden regelt;

d. voor personen, werkzaam aan boord of in dienst van schepen, die niet voor handelsdoeleinden gebruikt worden voor vervoer van goederen of personen;

e. voor personen, werkzaam aan boord of in dienst van schepen met een bruto tonnenmaat van minder dan 200 register ton.

Artikel 2

1. Zeelieden en personen, die te hunnen laste komen, hebben zolang zij verblijven en zich werkelijk bevinden op het gebied van een Lid, krachtens de arbeid van de zeeman aan boord of in dienst van schepen, ingeschreven in het gebied van dat Lid, recht op de volgende schadeloosstellingen:

a. de zeelieden hebben recht op geneeskundige verzorging, welke voorzoveel de voorwaarden van toekenning, de omvang en de duur betreft, ten minste even gunstig moet zijn als die, waarop de industrie-arbeiders recht hebben; voorzoveel die geen recht zouden hebben op geneeskundige verzorging, zullen de zeelieden recht hebben op behoorlijke en voldoende geneeskundige verzorging;

b. de zeelieden hebben ingeval van arbeidsongeschiktheid (al dan niet het gevolg van een lichamelijk letsel tengevolge van de arbeid) of terzake van werkloosheid of ouderdom, recht op uitkeringen in geld, welke voorzoveel de voorwaarden van toekenning, het bedrag en de duur daarvan betreft, ten minste even gunstig moeten zijn als die, waarop de industrie-arbeiders recht hebben; voorzoveel deze geen recht zouden hebben op uitkeringen in geld bij arbeidsongeschiktheid (al dan niet het gevolg van een lichamelijk letsel tengevolge van de arbeid) zullen de zeelieden recht op uitkeringen in geld hebben tot bedragen, welke evenredig zijn aan hun behoeften en aan die van de personen, die te hunnen laste komen, daarbij rekening houdende met de kosten van levensonderhoud in het betreffende gebied;

c. de personen, die ten laste van de zeeman komen, hebben recht op geneeskundige verzorging, welke voorzoveel de voorwaarden van toekenning, de omvang en de duur betreft ten minste even gunstig moet zijn als die, waarop de personen recht hebben, die ten laste komen van industrie-arbeiders;

d. ingeval van overlijden van een zeeman hebben de personen, die te zijnen laste kwamen, recht op uitkeringen in geld, welke voorzoveel de voorwaarden van toekenning, het bedrag en de duur daarvan betreft, tenminste even gunstig moeten zijn als die, waarop de ten laste van industrie-arbeiders komende personen recht hebben; voorzoveel deze geen recht zouden hebben op uitkeringen in geld bij overlijden van de arbeider, zullen de personen die ten laste van de zeelieden kwamen, recht hebben op uitkeringen in geld evenredig aan hun behoeften, waarbij rekening gehouden moet worden met de kosten van levensonderhoud in het betrokken gebied.

2. Wanneer de geneeskundige verzorging of de geldelijke schadeloosstellingen aan de zeelieden en de te hunnen laste komende personen krachtens een bijzondere regeling toegekend worden, zullen dergelijke bijzondere bepalingen (behalve die welke voortvloeien uit de verplichtingen van de reder) op een behoorlijke wijze moeten overeenkomen met of opgenomen zijn in de regeling, welke aan de industrie-arbeiders en aan de personen, die ten laste van die arbeiders komen, overeenkomstige

Voorbehoud der bevoegdheid tot toetr. Verdrag betr. de voeding en desbetr. verzorging van de bemanning aan boord van schepen, enz.

schadeloosstellingen toekent, welke voorzoveel de voorwaarden van toekenning, de omvang, het bedrag en de duur daarvan ten minste even gunstig zijn.

Artikel 3

1. Iedere zeeman, woonachtig in het gebied, waar het schip ingeschreven is, die tengevolge van een ongeval hem overkomen in de dienst van het schip of tengevolge van een ziekte, niet het gevolg van een opzettelijke handeling van hem, gedurende de reis is achtergelaten in een ander gebied, heeft recht:

- a. op behoorlijke en voldoende geneeskundige verzorging tot zijn genezing of tot zijn repatriëring, al naar gelang het eerst plaats vindt;
- b. op huisvesting en voeding totdat hij in staat is passend werk te krijgen of totdat hij gerepatriëerd is, al naar gelang het eerst plaats vindt;
- c. op repatriëring.

2. Elke zeeman, die aan de bovengenoemde voorwaarden voldoet, heeft eveneens recht op een uitkering gelijk aan 100 % van zijn loon (met uitzondering van aanvullende toeslagen) totdat zich een van de na te noemen gebeurlijkheden voordoet (de bedoelde gebeurlijkheid is die, welke zich het eerst voordoet): aanbod van passend werk; repatriëring; het einde van een door de nationale wetgeving of bij collectieve overeenkomst voorgeschreven periode, welke in geen geval korter dan 12 weken mag zijn. Indien de voorgeschreven termijn afloopt, voordat de zeeman in staat is passend werk te krijgen of gerepatriëerd is, dan heeft de zeeman of hebben de te zijnen laste komende personen, recht op een schadeloosstelling krachtens een stelsel van verplichte sociale verzekering of van schadeloosstelling bij arbeidsongevallen, welke hun uitgekeerd zou worden, indien de zeeman zich zou bevinden op het gebied van inschrijving. Elke schadeloosstelling aan de zeeman of aan de te zijnen laste komende personen krachtens een dergelijk systeem vóór de afloop van het voorgeschreven tijdvak betaald, kan op het bedrag van de uitkering in mindering gebracht worden.

Artikel 4

Maatregelen ter coördinatie van de verschillende stelsels moeten genomen worden om de aanspraken te waarborgen van de personen, die ophouden onderworpen te zijn aan de bijzondere regeling der verplichte sociale verzekering voor zeelieden omdat zij onderworpen raken aan een analoge regeling van toepassing op arbeiders die te land werken of omgekeerd.

Artikel 5

De nationale wetgeving betrekking hebbende op de verplichtingen van de reder in geval van ziekte, ongeval of overlijden van zeelieden, op de verplichte verzekering tegen lichamelijke schade voortvloeiende uit de arbeid of betrekking hebbende op de schadeloosstellingen voor arbeidsongevallen, op de verplichte ziekteverzekering en op de verplichte werkloosheidsverzekering, moet gelijkheid van behandeling waarborgen aan de zeelieden en aan de personen, die te hunnen laste komen, zonder onderscheid van nationaliteit of ras.

Artikel 6

1. De nationale wetgeving betreffende de verplichtingen van de reder in geval van ziekte, van ongeval of overlijden van zeelieden, moet gelijkheid van behandeling waarborgen aan de zeelieden en aan de te hunnen laste komende personen, al dan niet verblijvende in het gebied, waar het schip ingeschreven is.

2. Indien krachtens de nationale wetgeving betreffende de verplichtingen van de reder de schadeloosstellingen, voorzien in lid 1 van artikel 3, niet verleend worden aan zeelieden, verblijvende buiten het gebied van het Lid, moet dat Lid daarvoor op een andere wijze in zijn wetgeving regelen treffen.

Artikel 7

1. Een Lid kan in zijn wetgeving, betrekking hebbende op de geneeskundige verzorging en op de uitkeringen in geld in geval van lichamelijke schade voortvloeiende uit de arbeid, aan een zeeman of aan te hunnen laste komende personen, verblijvende in het gebied van een ander Lid, waarvoor dit verdrag daadwerkelijk van kracht is, geen andere voorwaarden opleggen, dan die welke van toepassing zijn op zeelieden en te hunnen laste komende personen, verblijvende in het gebied van het eerste Lid.

2. Echter behoeven dergelijke schadeloosstellingen en bijdragen voor de kosten van dergelijke schadeloosstellingen niet betaald te worden krachtens het stelsel, van kracht in het gebied van het eerste Lid, indien zij betaald worden ten aanzien van bedoelde zeeman krachtens het geldende stelsel in het gebied van het tweede Lid.

Artikel 8

Teneinde de continuïteit van de verzekering te vergemakkelijken en dubbele bijdragebetaling of dubbele uitkeringen te voorkomen, kunnen de Leden overeenkomsten sluiten, inhoudende, dat de onderdanen van het ene Lid, of de personen, die verblijf houden in het gebied van het ene Lid, doch werkzaam zijn aan boord of in dienst van een schip, ingeschreven in het gebied van een ander Lid, onderworpen zullen zijn aan het verzekeringsstelsel of het stelsel van schadeloosstelling van het eerste Lid en uitgesloten zijn van het overeenkomstige stelsel van het tweede Lid.

Artikel 9

Niets in dit verdrag zal een wet, een uitspraak, een gewoonte of een overeenkomst, gesloten tussen de reders en de zeelieden, die gunstiger voorwaarden dan in dit verdrag neergelegd verzekert, aantasten.

Artikel 10.

1. Aan het bepaalde in lid 2 van artikel 3 van dit verdrag kan uitvoering gegeven worden:

- a. door de wetgeving;
- b. door collectieve overeenkomsten gesloten tussen erkende redersverenigingen of reders en erkende verenigingen van zeelieden, die alle zeelieden, waarop het genoemde lid van toepassing is, omvatten;
- c. door een combinatie van wetgeving en collectieve overeenkomsten gesloten tussen erkende redersverenigingen of reders en erkende verenigingen van zeelieden, welke alle zeelieden omvatten, op wie dat lid van toepassing is. Tenzij het tegendeel is bepaald, zullen de bepalingen van dit verdrag van toepassing zijn op elk schip, ingeschreven in het gebied van een Lid, dat het verdrag heeft bekrachtigd en op elke persoon, werkzaam op een zodanig schip.

2. Elk Lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, zal aan de Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau inlichtingen verschaffen over de maatregelen, waardoor het verdrag toegepast wordt en met name bijzonderheden over alle collectieve overeenkomsten, welke uitvoering aan enigerlei bepaling in dit verdrag geven en van kracht zijn op de datum, waarop het Lid dit verdrag bekrachtigt.

3. Elk Lid, dat het verdrag heeft bekrachtigd, verbindt zich om met een driedelige afvaardiging deel te nemen aan elke commissie, vertegenwoordigende de Regeringen en de organisaties van reders en van zeelieden en waarin mede vertegenwoordigers van de paritaire maritime commissie van het Internationaal Arbeidsbureau als adviserende leden zitting hebben, welke ingesteld wordt om de maatregelen, genomen om uitvoering aan het verdrag te geven, te onderzoeken.

4. De Directeur zal aan die commissie een samenvatting van de inlichtingen, krachtens lid 2 ontvangen, overleggen.

5. De commissie zal onderzoeken of de collectieve overeenkomsten, waarover haar een rapport is voorgelegd, uitvoering aan het verdrag geven. Elk Lid, dat het verdrag bekrachtigd heeft, verbindt zich om met elke opmerking of elk voorstel betreffende de toepassing van het verdrag door de commissie gemaakt rekening te houden, en om bovendien ter kennis te brengen van de organisaties van de reders en van de zeelieden, die partij zijn bij een collectieve overeenkomst, bedoeld in lid 1, elke opmerking of elk voorstel van bedoelde commissie betreffende de doeltreffendheid van die collectieve overeenkomsten voor een volledige uitvoering van de bepalingen van het verdrag.

Artikel 11

De officiële bekrachtigingen van dit verdrag zullen worden medegegeeld aan de Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem worden ingeschreven.

Artikel 12

1. Dit verdrag zal slechts verbindend zijn voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie, die hun bekrachtigingen door de Directeur hebben doen inschrijven.

2. Dit verdrag zal van kracht worden zes maanden, nadat de bekrachtigingen van zeven van de volgende landen zullen zijn ingeschreven: de Verenigde Staten van Amerika, Argentinië, Australië, België, Brazilië, Canada, Chili, China, Denemarken, Finland, Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk van Groot Brittannië en Noord-Ierland, Griekenland, Ierland, India, Italië, Joegoslavië, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Turkije en Zweden, met dien verslante, dat van die zeven landen ten minste vier ieder een koopvaardijvloot moeten bezitten met een bruto tonnenmaat van tenminste een miljoen register ton. Deze bepaling heeft ten doel om de bekrachtiging van het verdrag door de Staten-Leden te vergemakkelijken, aan te moedigen en te bespoedigen.

Voorbehoud der bevoegdheid tot toetr. Verdrag betr. de voeding en desbetr. verzorging van de bemanning aan boord van schepen, enz.

3. Vervolgens zal dit verdrag voor ieder der andere Leden in werking treden zes maanden na de datum, waarop de bekrachtiging van dat Lid zal zijn ingeschreven.

Artikel 13.

1. Ieder Lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van tien jaren na de datum, waarop dit verdrag van kracht is geworden, zulks bij een verklaring toegezonden aan de Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau en door deze in te schrijven. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar, nadat zij is ingeschreven.

2. Ieder Lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd en binnen een jaar na verloop van de termijn van tien jaren, bedoeld in het vorig lid, geen gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, zal voor een nieuwe termijn van tien jaren gebonden zijn en zal in het vervolg dit verdrag kunnen opzeggen na verloop van elke termijn van tien jaren, onder de voorwaarden bedoeld in dit artikel.

Artikel 14

1. De Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan alle Leden der Internationale Arbeidsorganisatie mededeling doen van de inschrijving van alle bekrachtigingen en opzeggingen, welke hem door de Leden der Organisatie zullen worden medegedeeld.

2. Bij de mededeling aan de Leden der Organisatie van de inschrijving van de laatste bekrachtiging nodig voor het van kracht worden van het verdrag, zal hij de aandacht van de Leden der Organisatie vestigen op de datum, waarop dit verdrag van kracht zal worden.

Artikel 15

De Directeur van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties, ter inschrijving overeen-

komstig het bepaalde in artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, doen toekomen de volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen, welke hij overeenkomstig de voorgaande artikelen heeft ingeschreven.

Artikel 16

Telkens na verloop van een termijn van tien jaren, te rekenen van de datum, waarop dit verdrag van kracht is geworden, moet de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau aan de Algemene Conferentie een verslag uitbrengen over de toepassing van dit verdrag en beslissen, of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening van dit verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 17

1. Indien de Conferentie een nieuw verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke wijziging van het onderhavige verdrag, zal tenzij het nieuwe verdrag anders bepaalt:

a. de bekrachtiging door een Lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, ipso jure medebrengen onmiddellijke opzegging van het onderhavige verdrag, niettegenstaande het bepaalde in artikel 13 voornoemd, onder voorbehoud evenwel, dat het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht is geworden;

b. van de datum, waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht is geworden, het onderhavige verdrag niet langer door de Leden bekrachtigd kunnen worden.

2. Het onderhavige verdrag zal echter van kracht blijven naar vorm en inhoud voor die Leden, die het bekrachtigd hebben en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 18

Zowel de Franse als de Engelse tekst van dit verdrag is authentiek.

777 8

ONTWERP VAN WET

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, dat Nederland toetreedt tot het Verdrag betreffende het geneeskundig onderzoek van zeelieden, aangenomen in de acht en twintigste, van 6 tot 30 Juni 1946 te Seattle gehouden, zitting van de Internationale Arbeidsconferentie, en daarbij gelet op Ons besluit van 26 Maart 1920, houdende de bekendmaking van de toetreding van Nederland tot het Volkenbondverdrag (*Staatsblad* 1920, no. 127), op Ons besluit van 2 Juli 1934, houdende de bekendmaking van de wijzigingen van Deel XIII, artikel 393, van het Vredesverdrag van Versailles (*Staatsblad* 1934, no. 357), op Ons besluit van 3 December 1946, bepalende de bekendmaking van de Akte van wijziging van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, Parijs 1945 (*Staatsblad* no. G 342), alsmede op artikel 60 der Grondwet;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1

Wij behouden Ons de bevoegdheid voor toe te treden tot het nevens deze wet in afdruk gevoegde Verdrag betreffende het genees-

kundig onderzoek van zeelieden, aangenomen in de acht en twintigste, van 6 tot 30 Juni 1946 te Seattle gehouden, zitting van de Internationale Arbeidsconferentie.

Artikel 2

Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na die harer afkondiging.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Sociale Zaken,

De Minister van Buitenlandse Zaken,

De Minister van Justitie,

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

De Minister van Overzeese Gebiedsdelen,

De Minister zonder Portefeuille,